

(0138)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

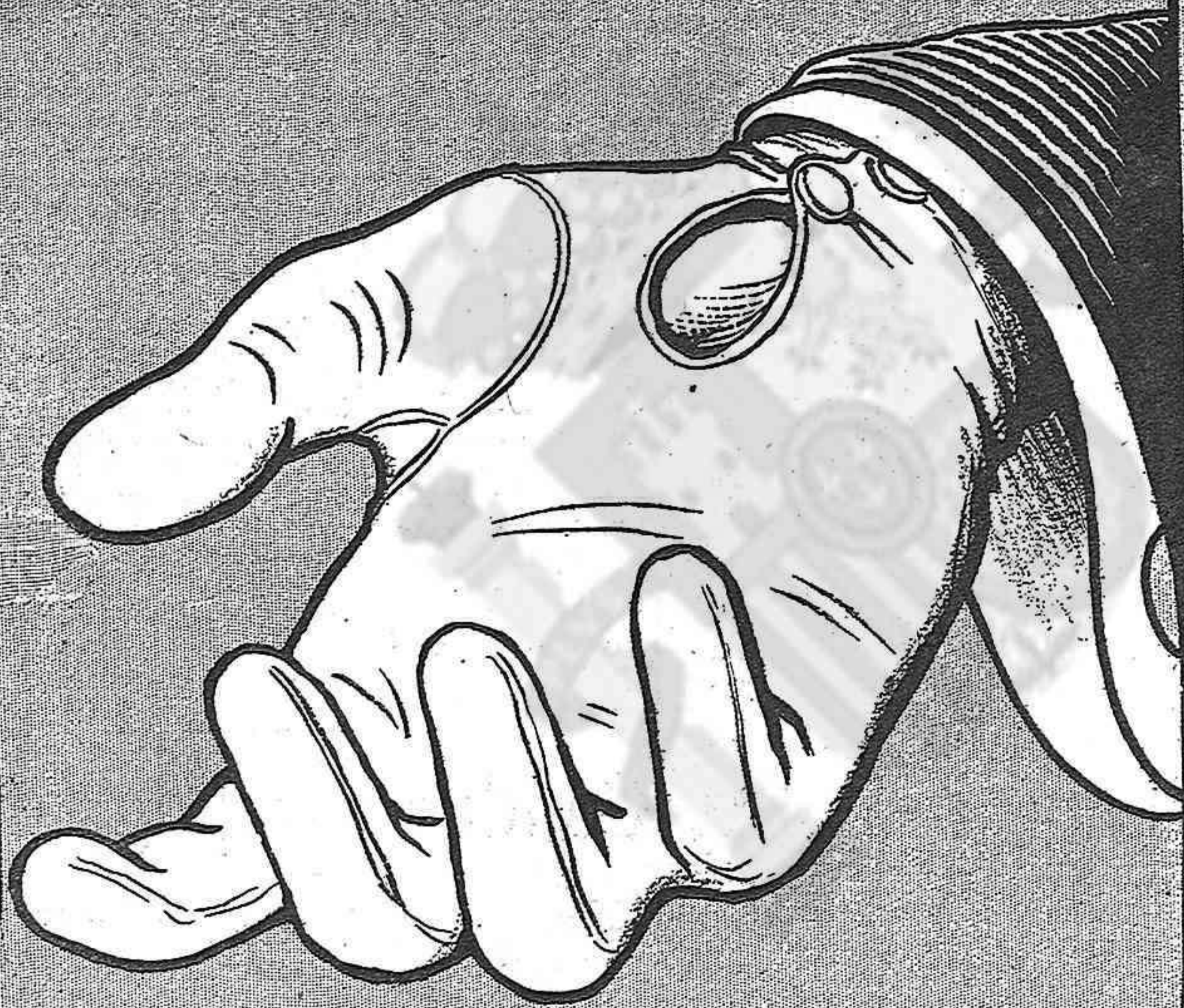
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

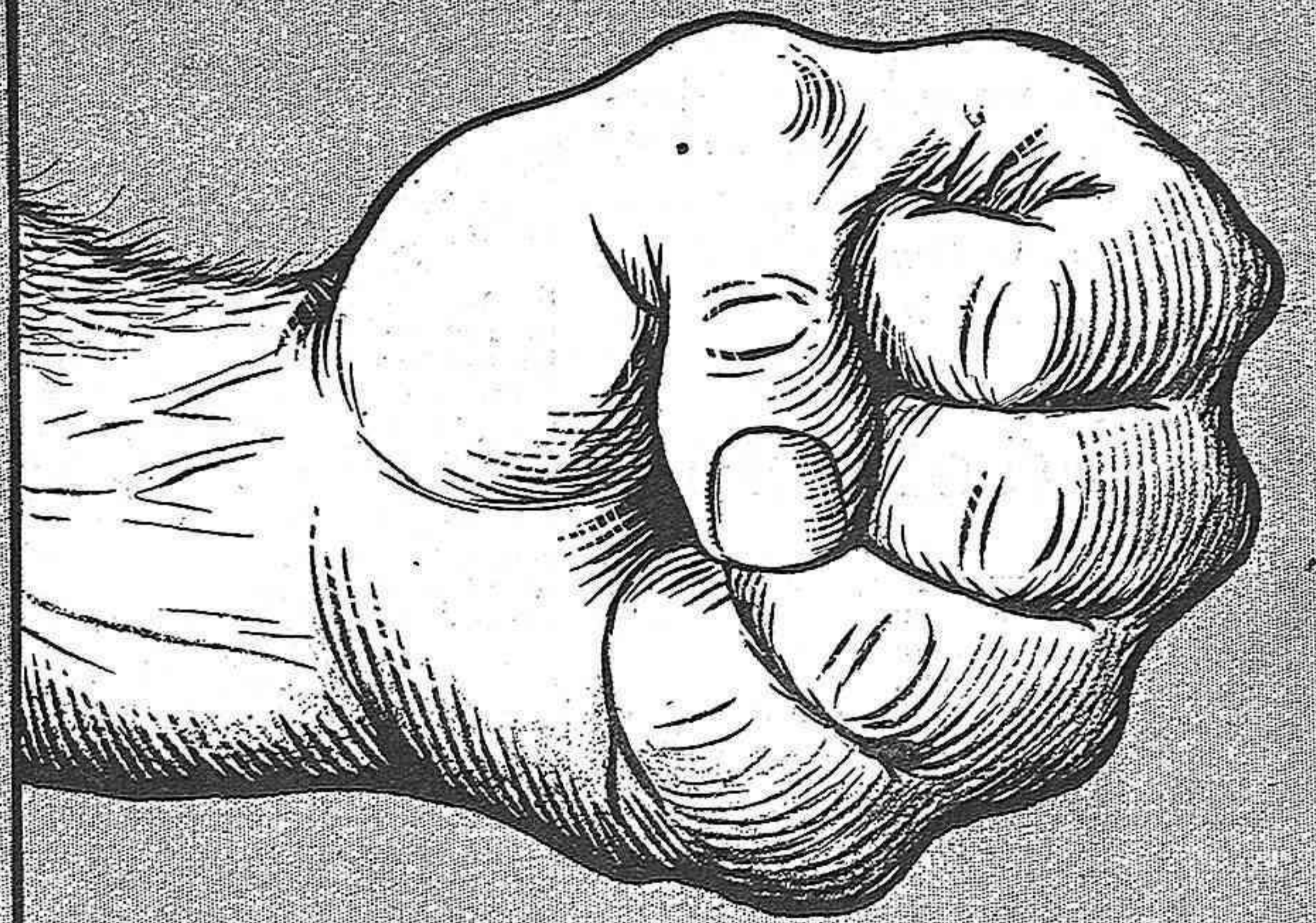
ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fors de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

Senyals que no fallan

LA DRETA

LA ESQUERRA

Ensényam la má y 't diré qui ets.

Panorama madrileny

«La industria de Madrid languidece de una manera alarmante.»

(Tots els diaris d'allí.)

personas de pes que, una vegada constituït el bloch, s'apressurà a fer declaracions avansadíssimes, declarant-se nada menos que partidari de la secularisació de cementiris, de la ensenyansa neutral y de la llibertat de conciencia. Moret, Moret, Moret, no 't crech—no 't crech—no 't crech... Y no 't creuïam ni que 'ns ho juressis davant de lo més sagrat. Ni davant de la Lley de Jurisdiccions. Qu' es més sagrada que l' hostia.

El diputat per Tarrassa, don Amadeu Hurtado, en la notable conferencia que 'l dijous de la senmana passada donà al C. N. R., digué aquestes frases picants: «No creyeu a qui digui qu' en política triomfa l' habilitat. Es una mentida. Maquiavel va ésser hábil quan regnaren els Medicis; pero l' habilitat no li valgué de res el dia en que aquells caigueren, y Maquiavel, l' hábil, morí en la indigencia.»

Els homes del dia

GUILLÉM H. TAFT

Nov President dels Estats Units

Nasqué a Cincinnati el 15 de Setembre de 1857. Ha sigut recaudador de contribucions, jutge, ministre, inspector del Canal de Panamá, administrador general de Filipinas y de Cuba, etc., etc. Posseïeix una varietat de coneixements més que regular y está dotat d' una activitat pasmosa. Si té algun defecte, se sab positivament que no es un home lleuger: pesa 125 kilos.

Els senyors de la honrada cripta del Passeig de Gracia—com ha anomenat en Lluís de Zulueta al simpàtic C. N. R.—feren una mitja rialla maliciosa quan escoltaren las transcritas paraulas, y fins dos diputats de l' esquerra 's van mirar ràpidament de qua d' ull.

¿Per qué? Donchs perque 's van creure que alló era una indirecta per en Cambó. Nosaltres, ab tota franquesa, hem de dir que no ho creyem. Aixó de que en Cambó es tan llest, tan hábil, y tan... Maquiavel, ens sembla que no es veritat. ¿Ahónt son els fets que ho demostrin? Algú, amich ó enemich, li va dir un día Maquiavel a n' en Cambó. Y la gent, sense pensarhi gayre, s' ho ha cregut. Es alló de «agafa fama, y posa't a jaure».

De l' habilitat, del florentinisme d' en Cambó, no n' hi ha cap proba práctica. En cambi, de lleugeresas, de cops repentistas d' impulsu, no n' vulguim més. Desde lo d' en Pella y Forgas a lo d' en Calvet, passant per lo d' en Domenech, en Pere Rahola y en Rusiñol, la historia de la Lliga n' está plena a vessar. Habilitat!... En la qüestió enfadosa del projecte d' Administració local, per exemple; l' hábil, el florentí, es en Maura, que fa passar ab passeras als regionalistas, y 'ls enganya continuament. Y si no, ¿ahónt son aquelles sessions extraordinarias de tardor que pera enllestrir la non-nata lley els va prometre en Maura?

Diguís lo que 's vulgui, el senyor Cambó no té res en el haber de la seva ponderada habilitat. Y, per contra, té en el debe aquelles frases célebres dels punys closos y de l' irrupció dels bárbaros, que 'l vent se las ha emportadas, ni més ni menos que las d' un polítich madrileny.

No, amichs: el senyor Cambó no es de Florencia. Es simplement de Besalú.

La monarquia en pleno éxito! Está a punt d' inaugurar-se a Barcelona una nova agrupació política que portará per titul: Real Centro de Unión Monárquica. Es inútil, Vidalito. Avuy, aquí, ni ab l' esqué dels Reals s' agafa peix! Y aixó que corre tanta ambició y tanta gana!

—Y bé, ¿qué hi ha?... ¿qué 's diu, de la futura esquadra? —Res... que sembla qu' está molt futura, per ara!

Participan desde Sevilla que 'ls toreros han acordat demanar augment de son. Tothom té dret a la vida y fan bé els obrers del toreig en defensar las vèssas. Pero hi han dos aspiracions primordials en la classe proletaria: Més jornal ó menos horas de treball. Nosaltres a n' els toreros preferiríam rebaixáls hi las horas... Y els hi rebaixaríam totes.

—A Riotinto la huelga va agravant-se y va cundint... —Y el govern ¿qué ha fet? —Per ara... hi ha enviat guardia civil.

Segons una curiosa estadística extreta de datos oficiales que publica un diari de Roma, el Sant Pare disfruta actualment una rendeta de 120 milions de pessetas l' any.

Que tocan, naturalment, a rahó de: 10.000,000 al mes. 2.000,000 a la senmana. 411,000 al día. 17,000 a l' hora. 285 al minut. 5 al segon.

Sense contar las donacions a Sant Pere, quina caixa, administra ell. Ara, últimament, ha heretat ¡pobret! deu milions d' una sola mà. Com se veu, aixó de fer de presoner del Vaticà es un ofici que dona.

El mestre y el rector d' un poble discuteixen acaloradament. Per fi el mestre, indignat, exclama: —Y si li digués jo a vosté que son uns falsaris, uns pillets y una escura-butxacas que s' amparan ab la capa de la religió? —Si 'm diu aixó, 'l porto als tribunals y ja veurá lo que li passa. —Y si ho pensés y no li digués? —Ah! Allavors com que 'l pensament no 's pot descobrir... —Donchs, bé... No li dich, pero ho penso.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN EL ÚLTIM NÚMERO

- 1. XARADA I.—A ma-de-u. 2. Id. II.—Pe-sol. 3. ANAGRAMA.—Sabadell, badellas. 4. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Cortinas. 5. TRIÀNGUL SILÀBICH.—Catarina, Taneta, Rita, na. 6. TARJETA.—Castelló d' Ampurias. 7. CONVERSA.—Mariano Sila. 8. GEROGLÍFICH.—Moscas, abellas y vespas.

Segueix imprimintse

L' ALMANACH POLITICH

DE

LA CAMPANA DE GRACIA

pera l' any 1909

Preguem novament als nostres corresponsals fassin la demanda d' exemplars

ENDEVINALLAS

XARADAS

I Amich Pep: tú que barrinas perque es cosa que t' agrada, á veure si m' endavinas avuy aquesta xarada. Es consonant ma primera, negació la que segueix, y la tres-prima-tercera per cassá animals serveix. Ara busca un xich com cal y veurás, si no equivocás, que 't donará l' meu total un instrument que tú tocas.

Miquel Roca

II

La primera es animal, primera-segona, mida, y un aucell en el total podrás veure desseguida.

Enrich M. Genet

ANAGRAMA

Vaig regalar una tot a n' el total de la Lola; se la va menjar al punt y la va trobar molt bona.

Manel Quixal

MUDANSA

Tot un total la Maria per la filla de n Pasqual, y ella estrenario voldria en el dia de Nadal.

A. Roca Coll

CADENA DE PUNTS

Substituir els punts per lletres de manera que llegidas horizontal y verticalment, diguin: 1. ratlla: part de la persona; 2. en el mar; 3. nom d' home; 4. animal de ploma; 5. verb; 6. nom de dona; 7. animal (plural); 8. part d' aucell; 9. poble catalá; 10. animal; y 11. número.

J. Stersem

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8.—Instrument musical. 2 2 3 6 8 5 3.—En las iglesias. 4 3 8 7 4 3.—Trampa. 1 2 3 4 3.—Nom de dona. 4 5 8 3.—>>> 8 7 4.—Riu catalá. 2 8.—Nota musical. 1.—Consonant.

Eduardillito Saló

CORRESPONDENCIA

Caballers: Caló (a) Calonillito, La colla del pebrot, J. Mateu M., Joseph Borrell y M., S. B. y B. (flor de llorer), J. F. y V. (flor de llí) y L' hereu Manso.—A las foscas.

Caballers: Pepito Ramis (expressions), Joan y Carme, Terranova, Ramiro Espinosa y Espinosa, Eduardillito Saló, Manel Soms y K. Tarina.—Un día ó altre, si senyors.

Caballers: Jobico: Moltes mercès... Anirà al Almanach de LA CAMPANA.—E. Batlle y Rovira: Es bastant climàtica de fons y quelcom defectuosa de forma.—J. Rovira: Dibuixi per vosté mateix, creguins... Aixó es d' aprenent, encare.—H. Nadal y Mallol: Insignificancia... ¡Veliuquí la condició!...—Ramón Malveh: Aquesta glosa de la joventut no está mal pera ser llegida en familia... A nosaltres no 'ns tindria utilitat.—Antoni Diví Pañella: Rebut y gracias.—Mariano Gironés: Pot dir als seus companys que las cartas pera ser publicables han de tenir un interés de carácter general, han de ser extraordinariament curtes y enterament llegibles ó escritas ab certa correcció caligráfica... ¿Entesos?...—Serenelito de Granollers: L' epigrama no sirva.—Jep Durán Ollé: Sí, varen rebre's; sino que no devían aprobarse. Lo d' avuy no va... ni ab éxit fénich.—Ramón Henrich: El sonet no es malet; pero ara no es hora de publicarse... El guardém pera quan vingui l' ocasió... que vindrà, vindrà, vindrà.—Ramón Amorós Estebanell: Es sentideta, pero está molt lluny de ser correcta.—Poeta Borni: El primer best... Donchs, cregui que, per ser el primer, no hi va estar gayre inspirat.—Joseph C. Sadurn: Lo sobrant que valgui la pena anirà en el periódich. Lo d' avuy ho llegirém ab molt gust... y si va... ja ho sabí.—P. M.: Del dibuix que 'ns envia lo que val més es l' intenció.—P. Casabancors: Aixó es de criatura, homel...—Flix: Vosté farà, si no s' espatlla... Pero, entenguíu bé: farà; volém dir ab temps y palla.—Samuel: Las figuras son molt desencaixadas, sobre tot la senyora. Imagínis-sela despullada, la senyora, y veurá quina fila!—J. F., J. T., L. P., J. P. y A. M.: No 'ns es possible insertar las cartas que 'ns remeten, per varias rahóns.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8. Tinta Ch. Lorilleux y C.ª